

Marian Paździor

Reorganizacja Ministerstwa Kultury i Sztuki

Ochrona Zabytków 40/4 (159), 334

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o tych starych, aby najcenniejsze z nich pozostały dla przyszłych pokoleń jako świadectwo wykształcenia się klasy robotniczej i budowy Polski Ludowej.

Ochrona zabytków techniki zgodnie z ustawą jest obowiązkiem Państwa i powinnością jego obywateli; środowiska zakładów produkcyjnych mają na tym polu szczególną rolę do spełnienia.

Zwracamy się przeto z apelem do kierownictw zakładów pracy, załóg robotniczych, pracowniczych samorządów,

organizacji partyjnych i kół stowarzyszeń naukowo-technicznych o udział w zabezpieczeniu i trwałej ochronie zabytków techniki. Stara maszyna, konstrukcja czy narzędzie nie jest jedynie wysłużonym przedmiotem, który spełniał swe przeznaczenie, jest ona reprezentantem myśli technicznej minionego okresu, świadectwem wkładu pracy i twórczej działalności ludzi, bez którego nie byłby możliwy dorobek dnia dzisiejszego i przyszły rozwój kultury oraz cywilizacji.

Szlachetną powinnością szacunku wo-

bec twórców kultury technicznej niech będzie tworzenie w zakładach pracy izb pamięci oraz wzbogacanie zbiorów Muzeum Techniki NOT i innych muzeów technicznych. Zachowanie tożsamości narodu wymaga pamięci o osiągnięciach jego przeszłości.

(-) Jan Kaczmarek
Prezes
Naczelnej Organizacji Technicznej

(-) Aleksander Krawczuk
Minister
Kultury i Sztuki

Warszawa, 27 listopada 1986 r.

REORGANIZACJA MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI

Od dnia 11 stycznia 1988 r. w resorcie kultury i sztuki działają następujące jednostki organizacyjne:

Gabinet Ministra (GM), Departament Ekonomiczny (DE), Departament Kadr (DK), Departament Książki i Bibliotek (DKB) – funkcjonujące dotąd odrębnie, Departament Kształcenia Artystycznego (DKA) – dotąd Zarząd Szkół Artystycznych, Departament Ochrony Dóbr Kultury, Muzeów i Plastyki (DMP) – dotąd odrębnie jako Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków oraz Departament Plastyki, Departament Polityki i Edukacji Kulturalnej (DPEK), Departament Prawny (DP), Departament Spraw Obronnych (DSO), Departament Teatru, Muzyki i Estrady (DTME) – dotąd funkcjonujące odrębnie, Departament Współpracy Kulturalnej z Zagranicą (DWKZ), Biuro Administracyjne i Budżetowe (BAB).

O ile przekształcenia departamentów niemerytorycznych przeszły bez większych wstrząsów – o tyle utworzenie wspólnego departamentu dla dawne-

go Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków oraz Departamentu Plastyki wywołało żywe, negatywne reakcje środowisk, zwłaszcza ze strony artystów-plastyków.

Środowisko konserwatorsko-muzealne, reprezentowane przez Radę Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury i Sztuki, na posiedzeniu dnia 9 grudnia 1987 r. wyraziło jednomyślne, negatywne stanowisko co do zamiaru połączenia Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków z Departamentem Plastyki. Generalny Konserwator Zabytków co prawda wyraził nadzieję, że sprawy ochrony dóbr kultury i muzeów nie zostaną zdominowane przez wielotysięczną rzeszę plastyków, lecz wprost przeciwnie, sprawy konserwatorsko-muzealne mogą i powinny wiele zyskać w symbiozie z nośnymi i, jak wiadomo, bardzo żywotnymi tematami plastyków środowiska. Andrzej Wróblewski (IBIS) w artykule *Ministerstwo „i”* zamieszczonym w „Życiu Warszawy” z 8 lutego 1988 r. skry-

tykował reorganizację Ministerstwa Kultury i Sztuki, a zwłaszcza połączenie Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków z Departamentem Plastyki oraz włączenie Departamentu Muzyki do Teatru i Estrady – czemu sprzeciwiała się Rada Muzyki. Zainteresowanych odsyłam do wyżej wymienionego artykułu w „Życiu Warszawy”. Zmiana struktury – zamiast Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków – Departament Ochrony Dóbr Kultury, Muzeów i Plastyki – przyniesie w przyszłości niemożność bezpośredniego zarządzania środkami finansowymi z Funduszu Rozwoju Kultury na ochronę zabytków i muzea. Podlega to bowiem Departamentowi Ekonomicznemu, który – trzeba to otwarcie powiedzieć – nie będzie miał tak szczegółowego rozeznania potrzeb i elastycznego sposobu dysponowania środkami, jak to było w dawnej strukturze. Przyszłość okaże, czy reorganizacja ta pomyślnie zda egzamin.

Marian Paździor